

tensivt plejebæhov – og deres ægtefæller o.a. Regeringen ønsker med forslaget at styrke denne gruppes valgmuligheder med hensyn til boligform.

Lovforslaget åbner for, at virksomheder, fonde, herunder selvejende institutioner, og andre private kan levere service og udleje plejeboliger uden at have en driftsoverenskomst med kommunen. For at sikre kvalitet og sikkerhed i forhold til borgeren er det kun friplejeboligleverandører, der er certificerede af Styrelsen for Specialrådgivning og Social Service, som kan etablere og drive disse boliger.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Certificering af friplejeboligleverandører

For at sikre kvalitet i plejetilbuddene foreslås det, at det kun kan være friplejeboligleverandører, der er certificerede af Styrelsen for Specialrådgivning og Social Service, der kan eje og drive friplejeboliger. Med certificeringen opnås, at friplejeboligleverandørerne har forudsætningerne for at levere den nødvendige hjælp til beboerne. Friplejeboligleverandøren skal som minimum være certificeret til at levere personlig og praktisk hjælp efter servicelovens §§ 83 og 87. Socialministeren udarbejder et plejemodulsystem, som modsvarer borgerens behov for personlig og praktisk hjælp m.v., jf. pkt. 2.14. nedenfor. Nogle personer i målgruppen for friplejeboliger har behov for andre tilbud end personlig og praktisk hjælp. Det kan f.eks. være genoptræning. Mennesker med handicap, der visiteres til en plejebolig, vil typisk have behov for tilbud ud over personlig og praktisk hjælp, bl.a. socialpædagogisk bistand til at vedligeholde og udvikle færdigheder og til at opbygge sociale netværk, ledsagelse m.v.

Efter forslaget skabes der derfor mulighed for, at friplejeboligleverandøren udover personlig og praktisk hjælp også kan certificeres til at levere:

- 1) Socialpædagogisk bistand og træning, jf. servicelovens § 85, dvs. hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.
- 2) Genoptræning og vedligeholdelsestræning, jf. servicelovens § 86, stk. 1, dvs. afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse, og § 86, stk. 2, dvs. hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

- 3) Ledsagelse, jf. servicelovens § 97, dvs. 15 timers ledsagelse om måneden til personer under 67 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
- 4) Særlig kontaktpersonordning for personer, som er døvblinde, jf. servicelovens 98.
- 5) Tilbud af behandlingsmæssig karakter, jf. servicelovens § 102.

Friplejeboligleverandøren skal levere borgeren de ydelser, der er omfattet af den konkrete afgørelse. Betalingen for disse ydelser foreslås at skulle ske efter takster på grundlag af borgerens behov, opgjort i moduler, som er beskrevet i pkt. 2.14 om etablering af et takstbaseret modulsystem til afregning af serviceudgifter mellem friplejeboligleverandøren og kommunen.

Der henvises til lovforslagets kapitel 3.

2.2. Hvem kan etablere og drive friplejeboliger

For at skabe den bredest mulige leverandørkreds, foreslås det, at friplejeboliger kan etableres og drives af alle fysiske og juridiske personer. Der stilles ikke krav om, at friplejeboliger drives i en bestemt selskabsform. Enkeltpersoner og selvejende institutioner vil derfor også kunne etablere og drive friplejeboliger.

Kun en serviceleverandør, der som minimum er certificeret til at kunne levere personlig og praktisk hjælp, jf. servicelovens §§ 83 og 87, kan få status som friplejeboligleverandør.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 6.

2.3. Friplejeboliger i egne eller lejede bygninger

Efter lovforslaget foreslås det, at friplejeboliger kun kan etableres i egne bygninger. Dette gælder, uanset om friplejeboligerne etableres ved nybyggeri, ombygning eller omdannelse. Det vil sige, at det er en forudsætning for at påbegynde en friplejeboligvirksomhed, at friplejeboligleverandøren ejer den ejendom, som virksomheden skal drives i.

Hvis friplejeboligleverandøren skulle være lejer, ville beboerne blive fremlejetagere. Et sådant forhold indebærer en ringere retssikkerhed for beboerne i forhold til et almindeligt lejeforhold, idet beboerne i fremlejeforhold i princippet må fraflytte, hvis lejeren – her friplejeboligleverandøren – misligholder lejeaftalen med ejeren og derfor bliver sagt op. Dette forhold accepteres i "almindelige" fremlejeforhold, hvor beboeren er klar over, at fremlejeforholdet er en midlertidig løsning på boligbehovet, og hvor den pågældende kan bruge fremlejeperioden til at finde en